

i Betænkningen, Tillæg B. Sp. 1861—62. Udvalgets Flertal siger der selv, at de af det foreslaaede Ændringsforslag ville have en Merindtægt til Følge — der er altsaa ikke Tale om en Nedgang — ud over den nuværende Toldindtægt, af ca. 358,000 Kr. Dette Resultat er man kommen til ved Forhøjelser til Beløb af ca. 5 Millioner Kr. og ved Nedsættelser til Beløb af omtrent 4,717,000 Kr. Men foruden denne Merindtægt foreslaar man Landbrugstoldsats, som efter Flertallets egen Beregning ville bringe Merindtægten op til ca. 1½ Million Kr., og saa gaar man endda ud fra, at denne Landbrugstold vil formindske Indførslen for disse Varers Vedkommende med ca. 75 pCt. Jeg tror nu, at en Antagelse af, at Indførslen skulde indskrænkes i saa høj Grad, er alt for overdriven, og jeg er derfor nærmest tilbøjelig til at tro, at selv efter dette Forslag vilde Indførslen være saa stærk, at man maatte gøre Regning paa 2—3 Millioner i Stedet for 1½ Million Kr. Men jeg vil blive staaende ved Flertallets egne Tal, og ifølge disse byder man os altsaa et Toldlovsforslag, som ikke yder nogen Nedgang, men som tværtimod vil give en Indtægt af 1½ Million Kr. ud over det nuværende — og det mener det ærede Flertal, det skulde være muligt at faa gennemført. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes Flertallet kan mene det, men hvis Flertallet virkelig har ment, at *det* skulde være Vejen til at naa et Resultat, saa befinder Flertallet sig i en meget stor Vildfarelse. Den højtærede Konseilspræsident var inde paa en Omtale af det første Toldlovsforslag, som vi have haft fremme her paa Rigsdagen, nemlig det af 1871. Den Gang var man fra alle Sider enig om, at en hvilken som helst Toldtarif, der skulde have Udsigt til at gaa igennem, maatte indeholde en Nedgang i Tolden paa de almindelige Forbrugsgenstande, og man var ogsaa flere Aar efter enig om, at et Toldlovsforslag, som ikke indeholdt en klækkelig Nedgang i Tolden paa Livsforbrødenheder, var uigennemførligt. Nu mener det ærede Flertal, at der skulde være Tale om at gennemføre en Toldreform, som forøger Toldindtægterne c. 1½ Mill. Kr. eller adskilligt mere. Alle Toldlovsforslag uden Undtagelse, der have været forelagte for Rigsdagen, have været ledsagede af Bemærkninger om, at en Toldreform maatte i første Række tage Sigte paa Toldlettelser for Livsforbrødenheder. Selv under Finansminister Estrup blev det atter og atter fremhævet, at det var et af de Formaal, man maatte sætte sig. Toldkommissionens

Flertal har ved at nævne de forskellige Principper, der maatte tages Hensyn til, naar man skulde gennemføre en Toldreform, sat denne Fordring som Nr. 1, og har ment, at en Toldlov først og fremmest maatte indeholde Toldlettelser paa Livsforbrødenheder. Naar vi nu vide det og erindre, at dette har man fra alle Sider i det mindste i Formen været enig om, saa er det ret ejendommeligt at lægge Mærke til Karakteren af de Forhøjelser og Nedsættelser, som Flertallet har foreslaaet. Forhøjelserne ere væsentlig lagte over paa Drikkevarer, Tobak, forskellige Spisevarer, Klædevarer og Manufakturvarer. Jeg skønner ikke rettere, end at de Ting her ere nævnte, baade ere Livsforbrødenheder og almindelige Forbrugsgenstande, en hel Del er absolut Livsforbrødenheder. De væsentligste Nedsættelser, man har gjort, komme dernæst efter min Formening ikke i første Grad frem paa Livsforbrødenhedernes Omraade. Jo, der er en Nedsættelse paa Salt af 40,000 Kr., idet Salttolden er opgivet; men i øvrigt omfatte jo Nedsættelserne væsentligt Tolden paa Kul, Jærn- og Staalvarer. Jeg erkender, at Kul, Jærn- og Staalvarer ere almindelige Forbrugsgenstande, men at Nedsættelserne her dog væsentlig ere en Nedsættelse af Tolden paa Industriens Raaprodukter. Naar vi lægge Mærke til Karakteren af Flertallets Nedsættelser, kan jeg ikke skønne, at det i nogen Maade er at imødekomme den første Fordring, som man fra alle Sider har stillet til en Toldreform, nemlig at den maatte indeholde Toldlettelser paa Livsforbrødenheder.

Samtidig med, at det ærede Flertal forelagde et saadant Forslag i Betænkningen for i Fjor, bebrejdede Flertallet det andet Ting, at det ikke havde fremmet Loven om Brændevinsafgiftens Forhøjelse. Det ærede Flertal forudsætter altsaa samtidig en forhøjet Brændevinsafgift. Jeg ved ikke, om det ærede Flertal forudsætter, at Regeringens Forslag, saaledes som det foreligger i det andet Ting, skal blive Lov; thi saa vil det være ret artig. Det vilde blive overordentlig tiltalende for Statskassen, for saa vilde den blive ganske overordentlig gunstig stillet, ifald de Beregninger, som have ledsaget Forslaget om Brændevinsafgiften, og som give en Forhøjelse af 5 Mill. Kr., ere rigtige, men det er rigtignok Beregninger, som jeg tror ere meget for gunstige opstillede. Jeg tror, at den virkelige Forhøjelse bliver snarere det dobbelte, snarere 10 Mill. Kr. end 5 Mill. Kr., eller maaske endnu mere. Jeg vil i saa Henseende erindre om,